

Twój skarb. Opowiadanie na okres Narodzenia Pańskiego

Rozmowa z dziećmi

– Co jest twoim największym skarbem?

– Komu byłbyś gotów go oddać?

Rozmowę zostawiamy bez komentarza, lecz nawiązujemy do opowiadania o pewnym chłopcu, który też miał skarb.

Mały chłopczyk marzył o rowerze. Takim z prawdziwego zdarzenia. I dostał go w prezencie urodzinowym. Tak się cieszył, że gdy kładł się spać, prosił, by rowerek mógł stać obok jego łóżka. I nie mógł zasnąć, tylko patrzył co jakiś czas na rower.

Nie potrafił jeszcze jeździć, ale bardzo chciał się nauczyć. Gdy podjął pierwsze próby, ciągle się przewracał. Tak było przez dwa dni. Po przyjściu z przedszkola jeździł na trawniku i wciąż się przewracał. A w nocy rowerek znajdował się tuż przy jego łóżku. Rodzice widzieli, że nic ważniejszego dla synka nie było. Na trzeci dzień tato spytał go:

– Kochasz nas jeszcze?

– To jasne, kocham was najbardziej na świecie – odpowiedział chłopiec, zdziwiony pytaniem.

– A oddałbyś nam swój rowerek?

Chłopiec nie wiedział, co powiedzieć. Aż mu tchu zabrakło: jak to, ma ten rowerek dwa dni, nawet nie zdążył się nauczyć jeździć i ma oddać?

Rodzice jakoś posmutnieli i wieczorem chłopiec zaprowadził rowerek do ich sypialni.

– Mamo, tato! Oddaję wam rower.

I wrócił do swojego łóżka. Trochę smutny, a trochę jakby się cieszył.

A tu na drugi dzień, akurat w sobotę rano, tato powiedział:

– Choć na rowerek!

Chłopiec zobaczył, że rowerek ma z tyłu włożony drewniany kij. Tato postawił rowerek na drodze, synek wsiadł, a tato z tyłu go trzymał. Chłopiec jechał, a tato mówił mu, gdzie ma skręcać. Po dwóch godzinach chłopiec jechał już sam, bez pomocy taty. Nauczył się jeździć!

Dlaczego o tym mówimy?

Bo Jezus się narodził, Syn Boży stał się dzieckiem, żebyśmy my wszyscy stali się dziećmi Boga.

Pan Bóg jest dla nas jak najlepszy Tato i Mama. On wie, czego nam trzeba. Nie bójmy się oddawać Mu naszych skarbów. I tak wszystko mamy od Niego. Gdy Mu oddamy, to co mamy, On wynagrodzi nas i podaruje dużo więcej.

Na zakończenie dzieci mogą narysować swój skarb i złożyć go przy ŻŁÓBKU obok Pana Jezusa.